

Μεταφράζουμε συνέντευξη του πολιτοφύλακα με την κωδική ονομασία "Αρτιόμ" που μάχεται στην περιοχή του Ντονμπάς της Ανατολικής Ουκρανίας. Ο "Αρτιόμ" είναι μέλος της αριστερής ουκρανικής οργάνωσης ***Μπορότμπα (Borotba)*** *απ' το site της οποίας αντλήσαμε τη συνέντευξη.Ο τραυματισμός του κι η νοσηλεία του σε νοσοκομείο έδωσε την ευκαιρία να παραχωρήσει αυτή τη συνέντευξη στον Viktor Shapinov*

Σύντροφε, πες μου, πώς εντάχθηκες στην πολιτοφυλακή;

Όταν ξεκίνησαν τα γεγονότα της πλατείας Maidan είχα ένα προαίσθημα ότι αυτή τη φορά η δεξιά αντιπολίτευση είχε φτάσει σ' ένα πιο επικίνδυνο επίπεδο. Σε σύγκριση με την "Πορτοκαλί" επανάσταση του 2004, το 2014 υπήρχαν ήδη πολλοί, οργανωμένοι, έτοιμοι εθνικιστές νέοι με καλή χρηματοδότηση. Οι υπερ-εθνικιστικές ομάδες είχαν αναπτυχθεί και ωριμάσει. Επομένως, υπήρχε η αίσθηση ότι αυτή τη φορά τα πράγματα θα έφταναν στο χείλος του εμφυλίου πολέμου. Η διαιρετική τομή στην κοινωνία προϋπήρχε αλλά ήταν, ας πούμε, ένας εμφύλιος σε ηθικό επίπεδο, και τώρα οι εθνικιστές είχαν την πραγματική ευκαιρία να δείρουν, ν' ακρωτηριάσουν και να σκοτώσουν τους αντιφρονούντες και να το κάνουν υπό την κρατική ενδυμασία. Όταν είδα το θάνατο αθώων πολιτών και τη διάθεση αποδοχής λιγοστών "υπερ-Ουκρανών" πατριωτών, συνειδητοποίησα ότι έπρεπε όλοι να διαλέξουμε πλευρά. Είχαμε μείνει με μόνο μία λύση για να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση. Σε αυτή την κατάσταση, βγήκα απλά έξω και άρχισα να βοηθάω την πολιτοφυλακή.

Σε ποιον σχηματισμό της πολιτοφυλακής μάχεσαι;

Στον Ενιαίο Νοτιο-Ανατολικό Στρατό.

Τι είδους επιχειρήσεις έχεις διεξάγει;

Ας παραμείνει αυτό ένα στρατιωτικό μυστικό προς το παρόν.

Ήταν δύσκολο το πέρασμα από το να είσαι ένας αριστερός ακτιβιστής στη ζωή του μαχητή;

Ήταν δύσκολο να καταλάβεις τι συνέβαινε και να φτιάξεις ένα σύστημα ερμηνείας της

ουσίας του πολέμου. Έγινε πολύ εύκολο αμέσως όταν στο Λουχάνσκ (Lugansk) συνάντησα κομμουνιστές που αρνήθηκαν να υπακούσουν τις αποφάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ουκρανίας και τολμηρά μπήκαν στο δρόμο της πάλης. Και ανάμεσα σε κάποιους στρατιώτες ένιωσα το πνεύμα του Ντονμπάς το οποίο πάντοτε έκλινε προς τον αγώνα εναντίον των πλουσίων, προς το σοσιαλισμό. Στη Λαϊκή Δημοκρατία του Λουχάνσκ κάτι τέτοιο φαίνεται έντονα. Και η ειρηνική ζωή στην πραγματικότητα δεν ήταν εντελώς ειρηνική. Έχω οδυνηρές αναμνήσεις από τους εθνικιστές που περιδιάβαιναν τους δρόμους του Ντονιέτσκ και του Λουχάνσκ (για παράδειγμα, τους φανατικούς των ομάδων ποδοσφαίρων) – απ' το πως παλεύαμε να ανοίξουμε τα μάτια του κόσμου για τη διαφαινόμενη απειλή της εγκαθίδρυσης ενός εθνικιστικού καθεστώτος. Ο πόλεμος ήδη μαινόταν, ο πρόλογος του πολέμου, αν θες. Οι άνθρωποι επιθυμούν διακαώς να επιστρέψουν στην ειρηνική ζωή για να δημιουργήσουν μια νέα χώρα με τα ίδια τους τα χέρια.

Πώς τραυματίστηκες;

Κατά τη διάρκεια του βομβαρδισμού της ηρωικής πόλης του Λουχάνσκ από το βαρύ πυροβολικό. Η πολιτοφυλακή δεν πολεμάει μόνο στην πρώτη γραμμή αλλά έχει και την ευθύνη να προστατεύει τον άμαχο πληθυσμό όσο περισσότερο γίνεται κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών, ακόμα και με κόστος την ίδια τους τη ζωή. Οι άνθρωποι το' χουν ήδη σε μεγάλο βαθμό συνηθίσει αλλά υπάρχει ακόμα σύγχυση, αποδιοργάνωση. Ούτε παλαιότερα θεωρούσαμε ότι οι τιμωρητικές βολές σε κατοικημένες περιοχές ήταν τυχαίες αλλά τώρα δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Επομένως οι άνθρωποι στο Λουχάνσκ έχουν γίνει πιο πειθαρχημένοι.

Πώς αξιολογείς την προοπτική των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Ντονμπάς;

Αν κοιτάξει το χρονολόγιο της σύγκρουσης από την πολύ αρχή της, θα δεις πως οι πολιτοφυλακές μεγάλωσαν και δυνάμωσαν. Εντούτοις, οι δυνάμεις είναι άνισες προς το παρόν. Όμως έχουμε έναν ακόμη σύμμαχο, όχι μικρότερης σημασίας και λιγότερο επικίνδυνο για τον εχθρό. Οι μπολσεβίκοι θα καταλάβουν τη σημασία του. Αυτός ο σύμμαχος είναι η αντιπολεμική προπαγάνδα ανάμεσα στους Ουκρανούς στρατιώτες. Οι Μπολσεβίκοι έκαναν μια τέτοια καμπάνια ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ακριβώς 100 χρόνια πριν. Αν όλο και περισσότεροι Ουκρανοί, που μάχονται για τα συμφέροντα των Ουκρανών και Δυτικών καπιταλιστών, αρνηθούν να πολεμήσουν ή οργανώσουν τις δικές τους επιτροπές στρατιωτών εναντίον του πολέμου, το πράγμα θα έχει λήξει. Κι αυτή η τάση είναι ήδη εμφανής.

Υπάρχουν δύο πιθανότητες. Είτε τα ουκρανικά στρατεύματα θα ισοπεδώσουν εντελώς το Ντονμπάς και θα χύσουν το αίμα του, είτε μια ριζοσπαστική αλλαγή θα συμβεί σύντομα και θα πετάξουμε τους εκτελεστές έξω απ' τις νεαρές δημοκρατίες. Βλέπεις, η ειρήνη δεν είναι πλέον πιθανή στο Ντονμπάς υπό την εξουσία της χούντας. Αν η πολιτοφυλακή ηττηθεί, μια περίοδος αντίδρασης θα αρχίσει, με ευθεία γενοκτονία και τρόμο ενάντια στον πληθυσμό. Κι οι τοπικοί "καταδότες" βοηθούν κάτι τέτοιο. Μπορείς να φανταστείς ένα ενιαίο γιουγκοσλαβικό κράτος μετά από έναν ολοκληρωτικό πόλεμο; Είναι αδύνατον. Μόνο που σε σύγκριση με το γιουγκοσλαβικό μακελειό δεν έχουμε κανένα μίσος προς καμία συγκεκριμένη εθνότητα. Αν οι εκτελεστές έλεγχαν το Ντονμπάς, θα έπρεπε να διατηρούν μόνιμα στρατιωτικές μονάδες εδώ και να κοιμούνται με τα όπλα τους. Γιατί αυτός δεν είναι ένας πόλεμος των Ρώσων εναντίον των Ουκρανών. Αυτός είναι ένας εμφύλιος πόλεμος όπου η χούντα πολεμάει ενάντια στους αντιφασίστες.

Ο ουκρανικός στρατός δεν είναι πλέον τόσο αδύναμος όσο στην αρχή του πολέμου. Πώς βλέπεις το ηθικό "από μέσα" – μπορούν να τα καταφέρουν οι πολιτοφυλακές; Είναι δυνατόν να αντισταθούν οι Λαϊκές Δημοκρατίες;

Οι πολιτοφυλακές μπορούν να τα βγάλουν πέρα γιατί τώρα οι πολιτοφυλακές δεν είναι μόνο οι μαχητές αλλά και το υπόλοιπο έθνος. Υποσυνείδητα, σχεδόν όλοι έχουν κινητοποιηθεί για να πολεμήσουν. Οποιοδήποτε μικρό πραγματάκι μπορεί να αποτελέσει ανεκτίμητη βοήθεια, κάθε λεπτομέρεια είναι μέρος του κοινού αγώνα των ανθρώπων. Χωρίς τη στήριξη των ανθρώπων, τίποτα δεν θα 'χε γίνει. Οι άνθρωποι δεν θέλουν πια να ζήσουν με τον παλιό τρόπο. Οι άνθρωποι θέλουν στ' αλήθεια ειρήνη και ηρεμία αλλά όλοι τους αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι η ουκρανική κυβέρνηση δεν θα προσφέρει τίποτα παρά τρόμο και φτώχεια.

Είναι πιθανό να βγείτε στην αντεπίθεση;

Θα υπάρξει αντεπίθεση αλλά όχι τόσο σύντομα όσο το θέλουν όλοι. Κι εμείς το θέλουμε. Η αμυντική τακτική εκνευρίζει πολλούς. Χρειαζόμαστε περισσότερο χρόνο.

Ήσουν ενεργό μέλος στο AntiMaidan κίνημα, μέλος της αριστερής οργάνωσης Μπορότμπα, η οποία έχει defacto τεθεί εκτός νόμου απ' τις ουκρανικές αρχές.

Τώρα η πόλη στην οποία ζούσες με την οικογένειά σου έχει καταληφθεί απ' τα στρατεύματα της χούντας του Κιέβου. Υπάρχει κίνδυνος για τους συγγενείς και φίλους σου; Έχουν μείνει ή έχουν φύγει;

Όπως ήταν φυσιολογικό, μετακίνησα τους συγγενείς μου νωρίτερα. Ο θείος μου έμεινε και βοηθάει τον κοινό αγώνα. Μερικοί σύντροφοι έφυγαν, αλλά πολλοί παρέμειναν.

Στα ΜΜΕ υπάρχουν αρκετές ιστορίες για το πως οι ντόπιοι στο Ντονμπάς δεν θέλουν τους πολιτοφύλακες και δεν τους υποστηρίζουν. Λέγεται, ότι οι περισσότεροι πολιτοφύλακες είναι ξένοι μαχητές απ' τη Ρωσία, Τσετσένοι, Οσέτιοι κλπ. Τι πιστεύεις, υπάρχει καθόλου αλήθεια σ' αυτές τις αιτιάσεις;

Πάνω σ' αυτό το θέμα θα ήθελα να δώσω μια πιο λεπτομερή απάντηση. Για τους κατοίκους του Ντονμπάς είναι διαφορετικό. Είναι ένας εμφύλιος πόλεμος. Η συντριπτική πλειονότητα φυσικά προσφέρει ο,τι βοήθεια γίνεται ή μας υποστηρίζει παθητικά. Ένα παράδειγμα είναι η αντίδραση του πληθυσμού στην εμφάνιση φαλαγγών της πολιτοφυλακής σε κάποια συγκεκριμένη πόλη. Οι άνθρωποι χαιρετούν με τα χέρια τους και φωνάζουν λόγια ευγνωμωσύνης στους πολιτοφύλακες κ.ο.κ. Πολλές γιαγιάδες ραντίζουν τους πολιτοφύλακες που περνούν. Γενικά, υπάρχει μια αίσθηση ενότητας με τους ανθρώπους. Είμαστε ένας για όλους και όλοι για έναν. Όμως υπάρχει ένας μικρός αριθμός ανθρώπων, αυτών που περιμένουν την ευκαιρία να στείλουν τους γείτονές τους στα χέρια της ουκρανικής μυστικής αστυνομίας, όπως έκαναν στη Μαριούπολη. Υπάρχουν ακόμα άνθρωποι αντίθετοι σ' εμάς οι οποίοι απλά δε νοιάζονται αρκεί που κάποιος έχει ανοίξει ένα ΑΤΜ στο χωριό. Γενικά, η διάθεση των ανθρώπων στο Ντονμπάς είναι ριζοσπαστικοποιημένη. Οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να τιμωρήσουν τους πληροφοριοδότες. Όμως η πολιτοφυλακή, φυσικά, προσπαθεί να ματαιώσει κάθε πράξη αυτοδικίας.

Όσο για τους ξένους στην πολιτοφυλακή. Ναι, υπάρχουν διάφοροι άνθρωποι. Οσετοί, Τσετσένοι, Ρώσοι και Ουκρανοί. Είμαστε όλοι διεθνιστές και είμαστε πολύ περήφανοι γι' αυτό. Γιατί αν, θεός φυλάξοι, ένα απ' τα αδέρφια είχε πρόβλημα σπίτι του, οι ίδιοι Ρώσοι, Ουκρανοί, Σέρβοι και Οσετοί, για παράδειγμα, θα έρχονταν να τον βοηθήσουν. Αυτή είναι η ουσία του διεθνισμού. Η σπονδυλική στήλη της πολιτοφυλακής είναι ντόπιοι νέοι και άντρες. Ακόμα κι ο παππούς μου, που είναι βετεράνος πολέμου, ήθελε να ενταχθεί. Εμείς πάντοτε ήμασταν πολύ φιλειρηνικοί άνθρωποι στο Ντονμπάς. Στη διάρκεια αυτού του πολέμου, πολλοί έχουν γίνει πολεμιστές που ξέρουν πως να υπερασπιστούν τα εδάφη τους και τις ιδέες τους. Επομένως οι άνθρωποι του Ντονμπάς δεν θα παραδοθούν, ακόμα κι αν καταληφθούν οι πρωτεύουσες. Ο αγώνας δεν θα σταματήσει μέχρι να κατακτήσει το

Ντονμπάς την ανεξαρτησία του.

Ναι, υπάρχουν διεθνιστές, όχι μισθοφόροι. Είναι στο σπίτι τους. “Πώς γίνεται αυτό;” θα ρωτήσεις. Απλά. Το Ντονμπάς είναι ένα λίκνο εθνών. Υπάρχουν πολλές εθνικότητες εδώ. Για τους Σέρβους, υπάρχουν λίγες μόνο περιοχές που ιστορικά κατοικούνταν απ’ αυτούς. Οποιοσδήποτε έρθει από οπουδήποτε στον κόσμο θα βρει ένα σπίτι εδώ. Μετά απ’ αυτό δεν θα μπορέσουν ποτέ να ξεχάσουν το Ντονμπάς. Είμαστε όλοι “Ντονμπάσιοι”. Όπως λέμε καμιά φορά – είμαστε όλοι διαφορετικοί αλλά είμαστε όλοι κόκκινοι. [χαμογελάει]

Τι αποτρέπει τους κατοίκους του Ντονμπάς απ’ το να ενταχθούν μαζικά στην πολιτοφυλακή και να προστατεύσουν τη γη τους;

Κατά τη γνώμη μου, αυτό οφείλεται στην έλλειψη μιας καθαρής ιδεολογικής γραμμής που θα κατανοούν οι άνθρωποι. Αυτό κι ο φόβος να χάσουν μια κούπα μπύρας τις βραδιές ή να χαθούν στη φωτιά του πυροβολικού “Grad”. Όμως υπάρχει μια ξεκάθαρη ιδέα για το πως θα διέφεραν οι Μπολσεβίκοι. Οι άνθρωποι είχαν συνηθίσει να ζουν από εκλογές σε εκλογές, διαλέγοντας μεταξύ Δυτικών και Ανατολικών ολιγαρχών. Κανείς δεν περίμενε τον πόλεμο και δεν υπήρχαν οργανώσεις που να έχουν τον τύπο των πολεμικών επιτροπών σε κάθε χωριό που να είναι έτοιμες για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Δεν ζούμε στις αρχές του 20ου αιώνα αλλά στις αρχές του 21ου αιώνα. Επομένως, για να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις των καιρών χρειαζόμαστε έναν άλλο δρόμο. Είναι σημαντικό να βρούμε αυτή την απάντηση για να είμαστε σίγουροι ότι είναι σωστή.

Η πρόσφατη δήλωση των “κομμουνιστών πολιτοφυλάκων” απαντάει πλήρως σε πολλά ερωτήματα και, πιστεύω, αντανακλά τις απόψεις της πλειονότητας των πολιτοφυλάκων. Ναι, απ’ την αρχή παλεύαμε ενάντια στους λυσσασμένους “Ουκρανούς εθνικιστές” και το νεο-ναζισμό. Επιπλέον, κατανοώ ότι αυτή είναι η ιδεολογία μιας διαβόητης ομάδας, η οποία καθοδηγείται από μαριονέτες και όχι από καθημερινούς Ουκρανούς – τους αδερφούς και τις αδερφές μας. Οι Ουκρανοί που αντιτίθενται στη χούντα είναι πολλοί αλλά φοβούνται και δεν έχουν αυτοοργάνωση. Το τρομακτικό γεγονός της Οδησσού στις 2 Μάη που σκότωσε τους συντρόφους μου βοήθησε τη χούντα προσωρινά να σιγήσει τις διαδηλώσεις εκτός Ντονμπάς. Η απάντησή μου είναι τα λόγια με τα οποία κλείνουν οι “κομμουνιστές πολιτοφύλακες”: “Αν υψώσουμε την κόκκινη σημαία, θα κερδίσουμε αυτόν τον πόλεμο.” Και, ίσως να προσέθετα, να βοηθήσουμε τα αδέρφια μας τους Ουκρανούς να στραγγαλίσουν τα φασιστικά ζωύφια, δίνοντάς τους έμπνευση για να χτίσουν μια Ουκρανία χωρίς φασισμό. Αν τώρα νιώθουν ότι μπορούν να παλέψουν την πολεμική μηχανή, καταλαβαίνουμε τώρα όχι μόνο ενάντια σε τι παλεύουμε αλλά και για τι παλεύουμε. Αυτό είναι το κλειδί που θα ανοίξει τα μυαλά πολλών

συμπατριωτών μας που θα σηκωθούν και θα παλέψουν, είμαι σίγουρος.

Πώς βλέπεις το μέλλον της Ουκρανίας αν νικήσει το Ντονμπάς;

Πιστεύω ότι η Ουκρανία πρέπει να φτάσει στον σοσιαλισμό χωρίς το Ντονμπάς. Μπορούμε να είμαστε ισχυροί σύμμαχοι. Αλλά οι Ουκρανοί θα μπορέσουν να εξαλείψουν την ιδεολογία του Μπαντέρα και να βρουν έναν δρόμο προς τον σοσιαλισμό μοναχά όταν πάψουν να θεωρούν το Ντονμπάς ως αποδιοπομπαίο τράγο, ως ένα "Σοβιετικό τέρας" το οποίο "κατέλαβε ολόκληρη τη χώρα." Η υστερία των Μπαντερικών είναι πάντα μια θερμαινόμενη υποκίνηση στο μίσος μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Χωρίς το Ντονμπάς, οι Μπαντερικοί γρήγορα θα φαγωθούν μεταξύ τους επειδή δεν μπορούν να κάνουν τίποτα για την "ευημερία του έθνους" και δεν θα μπορούν να υποδεικνύουν τους "έξω" για να κατηγορούν. Τότε ίσως στη Δυτική Ουκρανία εμφανιστεί ένα "κίνημα του Lviv (σημ: μεγάλη πόλη της δυτικής Ουκρανίας, προπύργιο των ακροδεξιών)" κι οι Μπαντερικοί πεθάνουν. Το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης – είναι ένα κοινό δικαίωμα των λαών, το ίδιο όπως και το δικαίωμα να διαλέγεις τη μία ή την άλλη πόλη για να ζεις.

Πολλοί άνθρωποι λένε ότι η Λαϊκή Δημοκρατία του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ είναι ένα "λευκό πρότζεκτ" καθοδηγούμενο από μοναρχικούς, Ρώσους εθνικιστές και παρόμοιες δυνάμεις. Εσύ, ως κομμουνιστής και διεθνιστής, έμεινες στη Λαϊκή Δημοκρατία. Πιστεύεις ότι υπάρχει κανείς λόγος να υποστηρίξει η Αριστερά τη Novorossya; Έχει η Αριστερά ισχυρή θέση στην ηγεσία της Δημοκρατίας; Υπάρχουν πολλοί αριστεροί στις πολιτοφυλακές ανάμεσα στους βαθμοφόρους μαχητές και αξιωματικούς;

Αυτό είναι μάλλον το κεντρικό ερώτημα. Αρχικά, οι άντρες πήγαν να προστατεύσουν τα σπίτια τους και τις οικογένειές τους χωρίς να σκέφτονται σοβαρά σχετικά με την ιδεολογία. Επιπλέον, τότε ήταν ουσιαστικά αδύνατον να σηκώσουν τον αγώνα για την εξουσία των Σοβιέτ με τους ανθρώπους. Παρ' όλα αυτά σχεδόν όλοι είναι, εσωτερικά τουλάχιστον, σοσιαλιστές. Εννοώ ότι αυτό είναι ένα "ιδανικό" των ανθρώπων του Ντονμπάς που θα ήθελαν να φέρουν στην καθημερινή τους ζωή. Ακόμα και στο επίπεδο συζητήσεων σ' ένα μπαρ.

Στη Λαϊκή Δημοκρατία του Λουχάνσκ, υπάρχουν πολλοί πολιτοφύλακες που θεωρούν εαυτούς κομμουνιστές και διεθνιστές. Επισημαίνω επίσης τη δουλειά του Μετώπου Εργατών του Λουχάνσκ (πρώην περιφερειακή επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος) τα μέλη του οποίου αρνήθηκαν να υπακούσουν την "επίσημη ηγεσία" του Κόμματος και υποστήριξαν ανοιχτά τη Δημοκρατία. Επομένως, πήραν άλλη ονομασία. Υπάρχουν αναρχο-κομμουνιστές που εξαγριώθηκαν που τα "αδέρφια" τους στο Κίεβο συνωμότησαν με τους νεο-Ναζί και τους βοήθησαν να σκοτώσουν τους συμπατριώτες μας. Πολλοί δεν είναι σε οργανώσεις αλλά απλά τοποθετούν τους εαυτούς τους ως κομμουνιστές και διεθνιστές. Εδώ στο καζάνι, κανείς δεν σκέφτεται σε ποια οργάνωση ανήκει ο καθένας – είσαι Κομμουνιστής κι αυτό είναι όλο. Δεν υπάρχει εθνικισμός στη Λαϊκή Δημοκρατία του Λουχάνσκ. Οι Κοζάκοι συνεργάζονται με τους Κομμουνιστές. Οι περισσότεροι Κοζάκοι που έχω γνωρίσει είναι πιο πολύ σαν αυτούς που πάλεψαν για τη Σοβιετική Δημοκρατία του Ντον. Μερικοί που αποκαλούν τους εαυτούς τους Αντίφα θυμούνται μόνο την παρουσία της Ρωσικής τρίχρωμης σημαίας. Αυτό το επεισόδιο εξηγεί πολλά. Οι άνθρωποι εξεγέρθηκαν εναντίον της απειλής του ουκρανικού εθνικισμού και αναζήτησαν συμμάχους και ένοπλους ριζοσπάστες. Η Ρωσία πάντοτε ήταν σαν μια "μητέρα" εδώ, είτε μας αρέσει είτε όχι. Άρα, η ρωσική σημαία υψώθηκε. Αλλά το αντιφασιστικό σύμβολο συμβολίζει μια δεύτερη πλευρά, τη βαθύτερη ουσία των ανθρώπων του Ντονμπάς – όχι οποιαδήποτε μορφή εθνικισμού αλλά διεθνισμός και αντιφασισμός.

Ανάμεσα στους διοικητές, κανείς δεν έχει δηλώσει ανοιχτά "Είμαι Κομμουνιστής." Αλλά συχνά μιλάνε για τις διεθνιστικές τους τάσεις και τις αντιφασιστικές τους απόψεις. Για παράδειγμα, ο Alexander Mozgovoi, ο διοικητής του τάγματος "Φάντασμα" που έχει επανειλημμένως μιλήασει ανοιχτά για τον αγώνα εναντίον των ολιγαρχών για τα συμφέροντα του λαού απέδειξε τα λόγια του με έργα. Δεν υπάρχει κανένα "λευκό πρότζεκτ" γιατί θα ήταν εντελώς καταστροφικό για το Ντονμπάς. Ιστορικά οι εργάτες αγωνίστηκαν εναντίον των Λευκών και υποστήριξαν πλήρως τη σοβιετική εξουσία. Πνευματικά όλοι είναι "κόκκινοι" και όχι "λευκοί'. Ο πόλεμος φέρνει τους ανθρώπους κοντά, ξυπνάει την ιστορική τους μνήμη και μετά τα ταξικά συμφέροντα.

Συμπερασματικά, θα ήθελα να πω πως δεν είναι ο σεχταρισμός αλλά η διαλεκτική που βοηθάει τους διεθνιστές να κατανοήσουν την ουσία της κατάστασης, να δουν πέρα από παράξενες μορφές το αληθινό περιεχόμενο και να κάνουν τη σωστή επιλογή ακόμα κι αν είναι σκληρή. Κι ίσως να προσέθετα: Σύντροφοι, συμπατριώτες – Θυμηθείτε ότι οι πρόγονοί σας έχυσαν αίμα σ' αυτή τη γη για τη νίκη του προλεταριάτου, θυμηθείτε ότι το σύγχρονο Ντονμπάς χτίστηκε από απίθανες προσπάθειες της εργατικής τάξης, θυμηθείτε τη νίκη εναντίον των Ναζί. Το Ντονμπάς είναι ένα αληθινό μνημείο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Θυμηθείτε ποιοι είστε. Μείνετε αληθινοί μπροστά στους εαυτούς σας. Δόξα στο Ντονμπάς

και τη διεθνή αλληλεγγύη των εργατών!

Πηγή – Μετάφραση:Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία